

Ordføreren: Da det lader til, at ikke flere ville deeltage i Discussionen, skal jeg endnu kun gjøre opmærksom paa, at den sidste ærede Taler skylder Argumentet for, hvori den moralske Virkning skulde bestaae. Jeg indrømmer, at Uleiligheden ikke er stor; hele Sagen er ikke stor; men det er en Mængde smaa Uleiligheder, vi søge at faae fjernede, hvis Afhjælpning tilsammentaget jeg haaber, hvis vore Forslag gaae igjennem, ikke saa lidet vil tjene til at forforte Forhandlingerne og sætte Forsamlingen i Stand til tidligere end hidtil at komme til virkelig at arbejde i Realiteten af Sagerne. Den moralske Virkning skulde vel, saavidt jeg skjønner, være den, at, naar En eller Anden havde været misforvriet med Formanden, fik denne een eller nogle enkelte Stemmer mindre ved Omvalget. Jeg vil indrømme, at, dersom Rigsdagen sad en 8-9 Maaneder sammen, som flere andre lovgivende Forsamlinger, kunde der være Grund til at holde paa den gjældende Bestemmelse, men hvor der egentlig kun er Tale om 2-3 Maaneder, og Valget saaledes kun vilde skee et Par Gange, anseer jeg dette for en ønskelig Formalitet, som vi skulle søge at fjerne, især da vi heri kunne støtte os til Erfaringen. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at naar der i den anden Indstilling til § 2 er foreslaaet, at Ordene „og Secretairerne“ udgaae, saa er det Noget, der praktisk er aldeles ligegyldigt; thi, hvis disse Ord udgaae her, kommer det ind under Reglen i § 38, hvori fastsættes, at alle Spørgsmaal og Valg afgjøres ved absolut Majoritet, dog med den Undtagelse, at en Trediedeel af Stemmerne er tilstrækkelig for at kunne vælges til Medlemmer af Udvalg. Da vi i Udvalget gjenemgik Sagen og vedtog Indstillingerne, tænkte vi os, at vi med Hensyn til Secretair-Valgene kunde nøies med en relativ Pluralitet; vi fandt imidlertid at, naar vi havde Formand og Viceformand valgte efter de her foreskrevne Regler, og særegne Regler for Udvalg, saa vare de Valg, der vare tilbage, saa faa, at det ikke var Umagen værd at tage særlige Bestemmelser derfor; men jeg kan dog ikke nægte, at det er passende, at Secretairerne nævnes her ligesom Viceformændene, og jeg

vil derfor stemme imod, at Secretairerne udgaae. Reglen bliver i begge Tilfælde den samme; men, naar Formanden, Viceformændene og Secretairerne nævnes, og man vil opretholde Valgbestemmelserne for alle 3, er det rigtigt, at de Ord „og Secretairerne“ blive staaende.

Drejer: Jeg kan dog ikke tillægge denne Udsigt til, at de kommende Rigsdagssessionser skulde blive meget korte, nogen afgjørende Betydning, saalænge Erfaringen ikke har vilst, at Forudsætningen derom vil gaae i Opfyldelse.

Formanden: Naar den ærede Ordfører har erklæret sig for, at de Ord „og Secretairerne“ i § 2 bør blive staaende, var det dog maaskee rettest, om Udvalget tog Indstillingen om, at disse Ord udgaae, tilbage.

Ordføreren: Ja, Udvalget tager denne Indstilling tilbage.

Formanden: Jeg skal spørge, om Noget optager den saaledes af Udvalget frasaaldne Indstilling? (Ophold.) Den er saaledes bortfalden.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved Udvalgets Indstillinger:

1) ad 1: „een Viceformand“ forandres til: „to Viceformand“.
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

2) ad § 1: „paa fire Uger, men kunne gjen vælges“, forandres til: „for Vartigheden af en Session“.
vedtoges med 30 Stemmer mod 7.

3) ad § 2: „Alderen“ forandres til: „Løds trækning“.
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

Udvalgets Indstilling ad § 2: „Viceformanden“ forandres til: „Viceformændene“, ansaaes vedtaget som en Følge af den under § 1 fredfundne Afstemning.